

University Doctoral (PhD) Dissertation Abstract

**BETWEEN PARTICULARISM AND LOYALTY: A ‘SMALL
STATE’ ANALYSIS OF HUNGARIAN MEMBERSHIP IN THE EU**

Veronika Czina

Supervisor name: Dr. habil. Márton Varju PhD

University of Debrecen
Marton Géza Doctoral School of Legal Studies

Debrecen, 2020

The topic of the research

Hungary, a Member State of the European Union since 2004, has been in the European, and sometimes international, spotlight since 2010, when after a turbulent period of political divisions, the center-right Fidesz party came to power led by Prime Minister Viktor Orbán. The new government enacted some domestic changes that drew attention from the international political arena because they were seen to put a menace on the rule of law or even liberal democracy in general. The acts of the new government were undoubtedly framed as serving national preferences, in contrast to European ones, and protecting national sovereignty. These intentions became prominent attributes of Hungary's policy towards the EU. Hungary got into many conflicts with EU institutions, some of which were false (and appeared only on a rhetorical level), while others were quite serious and resulted in repercussions against the country. Although the changes introduced by the Hungarian government were primarily directed at the national level, some of them caught the EU's attention because of their potential effect on the functioning of the EU as a whole. Moreover, later on, Hungary started to attempt influencing EU-wide policies as well. *Hungary's policy towards the EU can be divided into interest-driven, rational Member State behavior, which can be controlled by EU law, while other government actions can be considered more symbolic and rogue that fall outside the scope of EU normativity. In the latter case the Union does not really have an effective tool to address them.* This dissertation tries to demonstrate and explain both categories of Member State action through the Hungarian example.

The zenith of the opposition between the Hungarian government and Brussels was reached during the refugee crisis of 2015/2016, when the Central Eastern European state became the self-proclaimed proponent of aggressively stopping illegal migration to the EU. Even though the failure of the EU in handling the refugee crisis and the collapse of the Dublin-system was clear, the Hungarian way of handling the crisis did not help the cause either, because instead of trying to participate in the collective quest for a solution, Hungary unilaterally introduced certain measures to stop immigrants at the border. The refugee crisis gave an opportunity for Hungary to become the leading voice of the fight for an intergovernmental European Union protecting 'Christian values' instead of a federal, liberal EU that would welcome refugees and therefore endanger the roots of European history and culture. This outspoken behavior openly focused on national interests and disregarded common European solutions. This was a somewhat new strategy from the part of Hungary, as previous Hungarian governments

exhibited mostly cooperative, even conformist attitudes towards the EU. However, the dissertation discovers that traces of interest-maximalization and concentrating on the national interest can already be found in the 1990s, the early stages of Hungary's cooperation with the European Union.

Enforcing national preferences articulated by the governing elite became the main purpose of Hungary's EU policy since the 2010s. This tendency could be labelled as particularism. *Particularism, from the perspective of this thesis, refers to a specific kind of behavior or strategy, which a Member State pursues, often at the expense of EU goals or EU law, based only on its own interests.*¹ Particularism reveals that there are two different, or even opposing, perspectives when analyzing Member State policies towards the EU. On the one hand, EU membership has a political dimension, where Member States try to coordinate policy-making through national preferences, and at the end of the day their possibilities are endless due to the inherent features of (inter)national political bargaining. On the other hand, there is the legal dimension, which regulates all Member State behavior. All countries that have joined the EU gave up their sovereignty to a certain extent, without having been forced to do so, thus they pledged their loyalty to the European Union and created a legal framework for themselves that is binding. Thus, there is a normative dimension in the EU that is supposed to exercise control over Member State actions. *This thesis will use the theory of national preference formation – and one interpretation of it, liberal intergovernmentalism – and focus on small state studies to present the political dimension of membership. Moreover, as demonstration of the normative dimension, it will concentrate on the constitutional principle of loyalty that is supposed to create a community of sincere cooperation among Member States of the EU.*

Theoretical background

Preference formation of Member States – liberal intergovernmentalism

Hungary is driven by its domestic interests and national preferences when it defines its own policy towards the EU. These domestic preferences are shaped by elites and other domestic political actors. Among the different European integration theories, liberal intergovernmentalism (LIG) serves us most in explaining this kind of state behavior.

¹ I define strategy in my research as the domestic and foreign behavior of a country aiming at transmitting its values and beliefs to a broad international arena with the possible result of exerting its national interest and having an impact on the policy-making of the international scene.

Formulated by Andrew Moravcsik, the theory argues that national preferences are complex, they reflect the features of the given Member State and they are determined domestically, not shaped by EU membership, as neo-functionalists state.² Moreover, Moravcsik argues that the institutions of the European Communities (now EU) actually strengthen the power of the national governments because they increase the efficiency of their interstate bargaining (with legitimacy and credibility) and they also strengthen the autonomy of national political leaders.³ This is the essence of rational-choice institutionalism, which argues that Member States adopt particular institutions “in order to increase the credibility of their mutual commitments.”⁴ This also implies that the EU Treaties and most important agreements were not driven by a spillover effect (as seen by neo-functionalists), but by a “gradual process of preference convergence among the most powerful Member States.”⁵ This is the so-called ‘rationalist framework’ of international cooperation,⁶ which, in the current European Union context, could be translated to the practice that the European political arena gives opportunities for Member State governments to represent their national interests in ways that otherwise would not be possible. This is the starting point of this thesis. The reason why liberal intergovernmentalism serves as a theoretical framework for this analysis is that this theory puts an emphasis on the national interests created at the domestic political level rather than only on the European level of policy-making. However, liberal intergovernmentalism alone would not be suitable to explain Hungary’s national preference formation in the EU, which necessitates some engagement with another theoretical framework closely related to LIG.

Hungary as a small state

This other theoretical framework is the field of small state theories. The thesis largely builds on the already existing research on small Member States in the EU, which can help identify the basic strategic features of small state behavior. These studies create an indispensable basis of this thesis because they draw up several patterns of Member State strategies that facilitate the analysis of the case studies. In the 1990s, scholarly attention was directed towards the

² Mark A. Pollack, “Theorizing EU Policy-Making,” in *Policy-Making in the European Union*, 6th ed, The New European Union Series (Oxford ; New York: Oxford University Press, 2010), 20.

³ Andrew Moravcsik, “Preferences and Power in the European Community: A Liberal Intergovernmentalist Approach,” *JCMS: Journal of Common Market Studies* 31, no. 4 (1993): 507.

⁴ Pollack, “Theorizing EU Policy-Making,” 20.

⁵ Pollack, 20.

⁶ Andrew Moravcsik, *The Choice for Europe: Social Purpose and State Power from Messina to Maastricht* (Ithaca, New York: Cornell University, 1998), 18–20.

examination of small states and their influence in the EU. With the accession of thirteen new countries since 2004, this branch of studies became even more relevant.

These states proved to be worth examining because they are likely to have common features which differ from those of the large states, therefore their behavior is expected to be different.⁷ Diana Panke argues that small EU Member States face “structural disadvantages in uploading their national policies to the EU level due to less bargaining power and less of the financial and administrative resources necessary for building up policy expertise and exerting influence via arguing.”⁸ The disadvantages of the small ones, according to Panke, can be the lack of political power, the insufficient resources to develop policy expertise, the fact that these states joined the EU recently and their lack of expertise and proficiency to operate as policy forerunners.⁹ The existence of this structural disadvantage can be seen as the central tenet of research focusing on small states. The main researchers of the topic, such as Peter V. Jakobsen,¹⁰ Diana Panke,¹¹ Jonas Tallberg¹² and Baldur Thorhallsson,¹³ outline strategies for small Member States and circumstances under which they can exercise influence despite these disadvantages in the EU. These are, for example, taking advantage of being an old Member State, possessing policy expertise, having good economic and administrative capacities, using institutional channels (e.g. the EU Presidency or ‘friendship’ with the Commission) and creating coalitions or partnerships etc.

A distinct type of small state behavior was identified by some researchers of the field in the late 1990s and early 2000s (P. Joenniemi¹⁴ and D. Arter¹⁵), namely the smart state strategy. Smart states are able to “exploit the weakness of small states as resource for influence”¹⁶ by having

⁷ Baldur Thorhallsson, *The Role of Small States in the European Union* (Aldershot, Hants, England ; Burlington, Vt: Ashgate, 2000), 1.

⁸ Diana Panke, “The Influence of Small States in the EU: Structural Disadvantages and Counterstrategies” (UCD Dublin European Institute Working Paper 08-3, May 2008), 1.

⁹ Panke, 2.

¹⁰ Peter Viggo Jakobsen, “Small States, Big Influence: The Overlooked Nordic Influence on the Civilian ESDP,” *Journal of Common Market Studies* 47, no. 1 (2009): 87.

¹¹ Panke, “The Influence of Small States in the EU: Structural Disadvantages and Counterstrategies,” 1.

¹² Jonas Tallberg, “The Power of the Presidency: Brokerage, Efficiency and Distribution in EU Negotiations,” *JCMS: Journal of Common Market Studies* 42, no. 5 (2004): 999.

¹³ Baldur Thorhallsson, “The Size of States in the European Union: Theoretical and Conceptual Perspectives,” *Journal of European Integration* 28, no. 1 (March 2006): 7, <https://doi.org/10.1080/07036330500480490>.

¹⁴ Pertti Joenniemi, “From Small to Smart: Reflections on the Concept of Small States,” *Irish Studies in International Affairs*, no. 9 (1998): 61-62.

¹⁵ David Arter, “Small State Influence within the EU: The Case of Finland’s Northern Dimension Initiative,” *JCMS: Journal of Common Market Studies* 38, no. 5 (2000): 677-97.

¹⁶ Caroline Howard Grøn and Anders Wivel, “Maximizing Influence in the European Union after the Lisbon Treaty: From Small State Policy to Smart State Strategy,” *Journal of European Integration* 33, no. 5 (September 2011): 530, <https://doi.org/10.1080/07036337.2010.546846>.

well-developed preferences, being able to present their initiatives as interests of the whole EU, and being able to mediate.¹⁷ Caroline Howard Grøn and Anders Wivel did extensive research on the concept and argue that the recent developments in the EU introduced by the Lisbon Treaty, for instance the increase in the role of the EP or the creation of the post of European Council President, undermine the traditional small state approach to European integration.¹⁸ This is why the authors identified the characteristics of an ideal smart strategy that small states should apply in order to accommodate and “take advantage of the new institutional environment.”¹⁹ They created three variations of ideal smart state strategies: the state as a lobbyist, the state as a self-interested mediator and the state as a norm entrepreneur. The refugee crisis, in Hungary’s case, shows how Hungary stepped out of its comfort zone by starting to act as a norm advocate and project its own normative convictions in order to change the migration policy of the EU.

Although this thesis examines Hungary as a small state within the EU, it is not evident that Hungary actually belongs to the category of small countries, therefore, it is necessary to define what qualifies as ‘small’ in the current research. Diana Panke took the allocation of votes among the states in qualified majority voting in the Council, and defined as small those with fewer votes than the EU-average.²⁰ Based on this categorization, she identified nineteen small states, whose number grew to twenty since then, with the accession of Croatia in 2013. This research will adopt Panke’s understanding of ‘small’, because the distribution of votes in the Council already reflects the size and population of the Member States, so it is a clear and comprehensive categorization. The dissertation argues that, although since the introduction of the double majority system in 2014, the system of weighted votes is no longer applied in the EU, Panke’s categorization still can be used. The old qualified majority voting system is still a good basis for differentiating between small and large EU members as it gives the basis of a clear and comprehensive categorization that already reflects size and population. Based on these terms, Hungary can be identified as a small Member State of the EU. From the perspective of this thesis, smallness is significant, because the articulation of national preferences for smaller countries might be different from the rest of EU Member States.

¹⁷ Grøn and Wivel, 529.

¹⁸ Grøn and Wivel, 527.

¹⁹ Grøn and Wivel, 529.

²⁰ Diana Panke, “Small States in the European Union: Structural Disadvantages in EU Policy-Making and Counter-Strategies,” *Journal of European Public Policy* 17, no. 6 (September 2010): 799, <https://doi.org/10.1080/13501763.2010.486980>.

The dissertation adds to the state of the art by broadening the context in which small Member State behavior is examined. Small state studies pay too much attention to objective characteristics, instead of focusing on more subjective circumstances under which these countries form their preferences. Moreover, a rule-abiding behavior is assumed from the examined actors instead of analyzing rule-breaker or non-conventional behavior as well. Last, but not least, researchers dealing with small states usually focus on how these states can influence EU policy-making, but they fail to recognize that shaping EU policies starts at the domestic level and Member State actions that start at the domestic level might have a huge impact on the functioning of the EU as a whole. Trying to take advantage of these slight shortcomings of the discipline of small state theories, this research does not examine the Hungarian behavior strictly in the EU institutional environment. Instead, the dissertation determines the Hungarian small state strategy based on the examination of bottom-up processes. I argue that focusing on the domestic political level can be valuable determinants of a country's strategy. The national level of policy-making is the one that defines the most important relevant national preferences of the government, it reveals the driving forces behind the national interest, and it encompasses the rhetoric of a government towards its citizens about the EU, or the political dialogue between the EU and a Member State.

The normative dimension of EU membership

Although, on a daily basis, Member State policy-making within the EU is driven by domestic interests and cost-benefit calculations, the functioning of the European Union and the behavior of its Member States is regulated on several levels. There is a normative aspect of EU membership, under which state behavior is regulated and constrained. Besides the law developed in specific common policy areas, there are constitutional principles and values that should be observed by the Member States under Articles 2-4 TEU. These principles are freedom, democracy, equality, rule of law, pluralism, non-discrimination, tolerance, justice, mutual trust, solidarity (Article 2 and 3 TEU) and loyalty (or sincere cooperation as framed in Article 4(3) TEU). These foundational principles are responsible for coordinating European integration and the behavior of Member States with the purpose of creating an inner cohesion and achieving the common, long-term goals of the European Union. They outline a certain type of behavioral pattern to which all Member States 'subscribed' when they joined the EU. However, as the Hungarian example demonstrates, the everyday practice of European and national policy-making shows that these principles do not always prevail in the political reality,

but in some situations Member States disregard them and choose to conduct an autonomous, or, in other words, particularist behavior.

Article 1(1) TEU states that Member States establish among themselves the European Union “on which the Member States confer competences to attain objectives they have in common.” This sentence alone is a basic intergovernmentalist statement. However, Article 3(3) TEU establishes that “... (the Union) shall promote economic, social, and territorial cohesion, and solidarity among Member States.” This is a very broad commitment, which adds a little bit of normative dimension to the above-mentioned statement of Article 1(1). It is the principle of loyalty that fills these abstract commitments with meaning and creates concrete obligations. The loyalty principle is laid down in Article 4(3) TEU: “Pursuant to the principle of sincere cooperation, the Union and the Member States shall, in full mutual respect, assist each other in carrying out tasks which flow from the Treaties.” This principle basically regulates how Member States have the obligation to assist each other in carrying out tasks that are outlined to them in the treaties. This is an obligation expressed in law, therefore it establishes a sense of loyalty or sincere cooperation, which should prevent Member States from acting in violation of common EU interests and goals.

The principle of loyalty can be considered as the constitutional ramification of the collective nature of the EU: acting according to it should be self-evident in any kind of political or economic union because it reinforces the success of the collective system. Therefore, a Member State behavior which seems rational and reasonable from the perspective of European integration theories, such as liberal intergovernmentalism, might not be desirable from the point of view of EU law and constitutional principles. Demonstrating this dual framework surrounding Member State actions – that of political reality or rational choices versus constitutional principles – is one of the main aims of the dissertation. This duality between national preferences and constitutional principles raises the question whether conducting a particular Member State behavior and strategy is justifiable or not when at the same time there is a normative frame bounding the countries to act in a coordinated way.

Against this backdrop, the dissertation proposes that the constitutional principles described above *suggest avoiding particularism because not only particularist Member State behavior undermines the Union interests, but it also jeopardizes the interests of other Member States, and even the interests of the rogue Member State.* This means that when a Member State is acting according to the national interest focusing on national preferences, and its actions are

going against common EU policies or violate EU law, they may jeopardize achieving those goals or preferences that the state set out for itself in the first place. Moreover, unilateral actions might have unforeseen consequences on the long run, which is also detrimental not only for the EU, but for the country in question as well.

The research question

*The dissertation examines, through the example of Hungarian EU politics and policy-making, the relationship between the constitutional principles of the EU and particularist Member State behavior focusing on national preferences, which relationship is determined by the coexistence (and overlap) of different national and EU commitments. Moreover, it is also characterized by the duality of the political and the legal level of Member State interactions within the EU. Despite the alleged commitment to solidarity that binds the countries through the Treaties, the history of European integration has shown that in principle, Member States act according to their own interests and disregard the interests of the Union and of other EU members. They do everything in their power to exploit possibilities or avoid situations that might endanger their national preferences. The analysis seeks the answer to the following question: *how can the Hungarian promotion of national preferences, which manifests in an autonomous, particularist, behavior, be evaluated from the perspective of the normative dimension of EU membership, in particular the principle of loyalty.* The dissertation assumes that the principle of loyalty, outside the scope of the CFSP, is currently not promoted by EU institutions enough because mostly the Court of Justice of the European Union (CJEU) uses it as a point of reference which is not enough. The principle should be legally enforceable and the EU should find its means to make it so, even if it means introducing certain sanctioning mechanisms. Moreover, Member States themselves should be more aware of this principle and the purpose it serves within the EU. Last but not least, the EU itself should expand its tools to monitor the violation of the principle of loyalty (similarly to Article 7).*

Against the backdrop of this puzzle, the dissertation examines the materialization of the constitutional principles through the example of Hungary and its policy towards the EU and the promotion of national interests as a small Member State in the EU. It dissects the case of Hungary by analyzing the country's EU policy since the beginning of their partnership, more precisely its strategic possibilities and actions to successfully influence European policy outcomes and achieve its own policy priorities. *Since the 2010s, Hungary has adopted more defined national preferences and, on that basis, a particularist EU policy as a Member State in*

the EU that differs from its previously pursued strategy. However, the roots of this strategy have already been present in Hungary's political maneuvering towards the EU in the 1990s. To sum up, states' actions and strategies within the international environment are driven by their economic interests. In the Hungarian case, this interest-maximizing strategy has been present from the offset of its official relations with the European Communities, however, it only became open and even hostile towards the EU since 2010.

On a normative level, a general legal compliance with the agreed commitments was present from the part of Hungary throughout its EU membership regardless of the alternations in governments. However, the year 2010 marked a change in the political communication towards and about Brussels and the EU policy of the country. The determined defense and promotion of national preferences have led to several conflicts with the EU already in the first years of the functioning of the new political leadership in Hungary. The most visible aspect of the new Hungarian policy towards the EU was the determined defense of national positions in the EU. This appeared in many different forms such as in the conflict with the EU over the country's comprehensive constitutional and legal reforms. The new government was empowered by the Hungarian electorate to enact fundamental, even drastic changes to the country's constitution and legislation as a whole. Many of these changes had generated heated debates in Europe and were considered to endanger the principle of checks and balances and even the democratic values of the EU e.g. the reduction of the retirement age of judges, appointing a new media-supervising authority, or simply the fact of amending the Fundamental Law (previously called Constitution) quite frequently within a short period of time. These acts resulted in a tense relationship and adversarial discussions with Brussels.²¹ The problem with such measures is that EU law cannot prevent 'potentially irreversible changes' induced by these measures, because enforcement might come too late for the affected parties and might not be able to control future operations of the affected markets.²²

²¹ For accounts of the debate between Hungary and EU officials see for example "Viviane Reding's Letter to Tibor Navracsics" (European Commission, December 12, 2011), http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/reding/pdf/news/20120109_1_en.pdf; or Rui Tavares, "Report on the Situation of Fundamental Rights: Standards and Practices in Hungary (pursuant to the European Parliament Resolution of 16 February 2012) (2012/2130(INI))" (European Parliament, June 24, 2013), <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+REPORT+A7-2013-0229+0+DOC+PDF+V0//EN>.

²² Márton Varju and Mónika Papp, "The Crisis, National Economic Particularism and EU Law: What Can We Learn from the Hungarian Case?" 53, no. 6 (2016): 1647.

The dissertation focuses on Hungarian particularism from the point of view of the government's standing point towards foreigners, divided into two segments: the refugee crisis and citizenship policy. These two case studies show a stark contrast in Hungary's hostile strategy towards asylum seekers fleeing from conflict areas of the world and the permissive, 'integratory' strategy of Hungarian citizenship policy. Firstly, the country's conflict with the EU reached its peak in 2015/2016 in the form of the country's reaction to the migration crisis that struck Europe since then. Hungary represented a hostile rhetoric toward the refugees fleeing to Europe from war-zones and unsafe territories of the world. Moreover, the country outright rejected the EU's quota plan,²³ which was directed at solving an otherwise unsustainable state of affairs.

By doing so, Hungary contradicted its own commitments to the normative dimensions of EU membership, namely some parts of the EU Treaties and 'the spirit of the EU'. However, whether this failure to observe certain EU rules and values resulted in violating the constitutional principle of loyalty is a question that needs deeper enquiry. The migration crisis also serves this thesis in showing how Hungary as a small Member State of the EU could act as a norm entrepreneur and project its own ideas to the European political sphere. From this point of view, an important argument of the thesis is that *while in the first years of its leadership, the Hungarian governing party's actions were mainly directed towards the domestic audience, the refugee crisis provided an opportunity for Hungary to act as a norm entrepreneur.* Norm entrepreneurship is a frequently used small state strategy during which the country tries to convince others of its normative convictions and influence the international arena around them. However, this case study also reveals that elements of symbolic policy-making can be also detected in Hungary's policy in the refugee crisis.

The other specific policy where Hungary's attitude towards foreigners can be measured is an area which is of symbolic importance for Hungary due to its history: citizenship. In this policy area, the strategies some countries, including Hungary, are following can easily be considered particularist and is evidently aimed at promoting national preferences. Some Member States have introduced dual citizenship or facilitated naturalization, which are not illegitimate in the EU, but can raise many questions regarding basic principles of EU integration and have a huge risk of misuse. Moreover, many countries, including Hungary are or were selling settlement bonds that can be purchased by individuals, which is a highly questionable form of providing

²³ "Council Decision (EU) 2015/1601 of 22 September 2015 Establishing Provisional Measures in the Area of International Protection for the Benefit of Italy and Greece" (Council of the European Union, September 22, 2015), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32015D1601&from=EN>.

residence to people. This is the unquestionable promotion of national preferences, which in this case served the purpose of increasing the number of Hungarian citizens around the globe alongside economic reasons. The conscious changes in citizenship policy, for example, clearly indicate an autonomous behavior in this policy area. Moreover, the Hungarian particularism in the area of citizenship is clearly violating other Member States' interests, which goes against certain principles of the EU. The EU is a collective regime built on objective commitments from the part of Member States, commitments that are bound together by the normative dimension of membership and manifested in the principle of loyalty (as expressed in Article 4(3) TEU). The Hungarian example demonstrates that giving out EU citizenship so easily as Hungary does might be detrimental, on the one hand, to the Union's citizenship policy and, on the other hand, to the constitutional principle in question because of the underlying risk of misuse and the previously mentioned downward spiral of unilateralism. Even though citizenship policy is a Member State competence and the EU has not much normative leverage in this area, the Member States' citizenship policies can also have direct and indirect effects on the EU's labor market, which makes this topic not only sensitive but also economically important. These two case studies will show how Hungary applied a mixed strategy of interest-driven, rational policy-making based on national preferences and symbolic, rogue Member State behavior.

Methodology

In order to examine the relationship between the political reality and the normative dimension of membership in the EU represented by the core legal principle of loyalty, the dissertation analyzes the example of Hungary and its EU strategy since the 2004 accession. In order to do this, it also contrasts the period before 2010, including the country's accession process, and the period after 2010. The research draws conclusions from the behavior of a small state about the phenomenon of exerting national preferences in the EU and its legitimacy in a political arena where loyalty is bound to prevail. The dissertation uses the method of testing a mainstream analytical framework – the theory of liberal intergovernmentalist national preference formation - in the case of a small Member State.

Starting from the main assumption of the dissertation, *that according to the treaties, there is a discrepancy between the political and a normative dimensions of membership within the EU*, the research contributes to the field using a deductive approach. It does so through testing an existing theory and examining evidence of Hungary's EU policy in two case studies: Hungary's

strategy during the refugee crisis and the country's stance on the question of citizenship. Based on the empirical observations on the case of Hungary, it adds to the theoretical discourse on small states by examining a small state from an unusual angle.

The method of the research is policy analysis, including processing academic literature and gathering professional insights from significant researchers and policy-makers who work directly in this field. Primary documents such as government publications, reports, official letters and recommendations from the European institutions are analyzed, and interviews with experts and policy-makers also have been conducted. The method of processing these sources is content analysis.

Conclusions

The dissertation gives an analysis of Hungary's EU membership from a perspective that has not been put into the spotlight before. It presents the spectrum of Member State behavior within and towards the EU that stretches between interest-maximizing national preference formation and observing the principle of loyalty as a guiding force of Member State cooperation. The analysis adopts a bottom-up approach often focusing on the domestic policy-making of Hungary which on the one hand is a good indicator of the country's EU strategy, and on the other hand often caught the attention of the international community and resulted in political criticism or even legal procedures against Hungary from EU institutions.

The most important aim of the research was to analyze Hungary's policy towards the EU from the perspective of liberal intergovernmentalism and national preference formation tactics. As liberal intergovernmentalism cannot be fully applied in the case of Hungary, due to the fact that the liberal element has come to an erosion in the past few years, small state studies came to the rescue and they could highlight many useful tactics that small EU Member States can apply in exerting their interests within the EU. One of such strategy was norm entrepreneurship that Hungary successfully applied during the refugee crisis. However, during the detailed analysis of Hungary's relationship with the EU, the case studies also revealed that these theories are not enough to fully understand Member State policies. The Hungarian example showed that Member States may apply rogue, symbolic policy-making especially in those areas where the EU has a normative deficit and its leverage is weak. The two cases studies of the dissertation revealed that even though the elected theoretical framework provided interesting insights of Hungary's policy towards the EU, symbolic policy-making cannot be explained by them. The

existence of the normative deficit of the EU is proven by the fact that some Member State actions cannot be treated as regular Member State conduct and the aspect of loyalty is completely missing from them. The Hungarian strategy can be characterized as conflict-seeking, sovereignty-oriented, focusing on domestic political concerns. However, such a particularist behavior cannot always be justified when at the same time there is a normative frame bounding the countries to act in a coordinated way.

The dissertation can make general conclusions about small states within the EU. It argues that although small states have several different tactics within the EU that they can use to exert influence and to create their strategies, they should choose their methods wisely. The dissertation could not discover a new or distinct type of small state behavior but found that norm advocacy is a very useful tool in the policy-making of small countries in an international political arena. However, it should also be noted that legal compliance and observing the constitutional principles should be advisable for these states because *ad hoc*, erratic policy-making cannot be trusted, and trust is a very important factor in Member State cooperation within the EU. The case studies focusing on Hungary's strategy towards 'foreigners' in two different policy areas showed that Hungary was violating the principle of loyalty in the EU both in its refugee policy and citizenship policy regulations. However, the Hungarian strategy during the refugee crisis is a more severe case as it has humanitarian aspects and the violation of international law also comes into the picture. Moreover, Hungary applied symbolic, rogue Member State tactics in both examined policy areas in cases where EU normativity is weak or not effective enough.

The dissertation also tried to find out whether disregarding the principle of loyalty, outside the area of foreign policy, has legal consequences or not and how it could be sanctioned. The case studies showed that the EU would have a wide array of possibilities to use the principle of loyalty as a reference, but it does not always take advantage of its tools to do so. Although the principle of loyalty was referred to a few times in the case of citizenship, it was not used as a strict, binding principle. In the case of migration, the situation is even more worrying, as loyalty was never used as a reference by the EU institutions, only solidarity was mentioned a few times. This should definitely be changed and the EU should be proactive and creative in the interpretation of the treaties because the CJEU cannot be the only institution that sometimes calls Member States to observe the principle of loyalty. Article 4(3) should be seen as a guiding principle defining Member State behavior and disregarding it in certain policy areas should be

sanctioned by the EU. Moreover, Member States themselves should be more attentive of this principle and the purpose it serves within the EU and the EU should monitor its violation strictly.

Registry number: DEENK/272/2020.PL
Subject: PhD Publication List

Candidate: Veronika Czina
Doctoral School: Géza Marton Doctoral School of Legal Studies
MTMT ID: 10040848

List of publications related to the dissertation

Articles, book chapters (8)

1. **Czina, V.:** Data protection or cover-up of censorship?: Dispute over a district journal after an opposition victory in a Budapest district.
V4 Human Rights Review. 2 (1), 21-22, 2020. ISSN: 2694-779X.
2. **Czina, V.:** Hungarian government takes questionable measures to increase its power amidst the fight against the Coronavirus.
V4 Human Rights Review. 2 (2), 20-22, 2020. ISSN: 2694-779X.
3. Varju, M., **Czina, V.:** Between Compliance and Particularism: Member State Interests and European Union Law.
In: Between Compliance and Particularism Member State Interests and European Union Law.
Ed.: Marton Varju, Springer, Cham, 1-20, 2019. ISBN: 9783030057817
4. **Czina, V.:** Can Hungarian judges request preliminary ruling from the Court of Justice of the EU about their own independence?
V4 Human Rights Review. 1 (2), 17-19, 2019. ISSN: 2694-779X.
5. **Czina, V.:** Whittling down academic freedom in Hungary.
V4 Human Rights Review. 1 (1), 22-25, 2019. ISSN: 2694-779X.
6. **Czina, V.:** Carlos Closa, Dimitry Kochenov (szerk.): Reinforcing Rule of Law Oversight in the European Union.
Állam- és Jogtudomány. 59 (4), 109-138, 2018. ISSN: 0002-564X.
Level of HAS Committee on Legal and Political Sciences: A
7. **Czina, V.:** Andrew Williams: The Ethos of Europe. Values, Law and Justice in the EU.
Állam- és Jogtudomány. 56 (1), 101-108, 2015. ISSN: 0002-564X.
Level of HAS Committee on Legal and Political Sciences: A
8. **Czina, V.:** Az Oroszországgal szembeni szankciók és Magyarország különutas politikája.
Külgazdaság. 59 (11-12), 155-171, 2015. ISSN: 0324-4202.
Level of HAS Committee on Legal and Political Sciences: D

Conference presentations (3)

9. **Czina, V.:** Hungarian Particularism in the EU: Theoretical Findings.
Profectus in Litteris. 7, 87-95, 2015. ISSN: 2062-1469.
10. **Czina, V.:** Solidarity and loyalty in the EU and Hungarian particularism.
In: Doktoranduszok Fóruma : Állam- és Jogtudományi Kar Szekciókiadványa. Szerk.: Szabó Miklós, Miskolci Egyetemi Kiadó, Miskolc, 69-76, 2015. ISBN: 9789633580875
11. **Czina, V.:** EU-Ukraine Relations after the 2012 Parliamentary Elections in Ukraine: The Road to Signing the Association Agreement.
EU Frontiers Student Paper Series. 1, 1-20, 2013.

List of other publications

Articles, studies (2)

12. **Czina, V.:** Hungary as a norm entrepreneur in migration policy.
Intersections. East European Journal of Society and Politics. [Közlésre elfogadva], [1-20], 2020. ISSN: 2416-089X.

Level of HAS Committee on Legal and Political Sciences: D
13. **Czina, V.:** Fenntarthatóság - jog és közösségi döntések.
Pro Futuro. 2, 239-246, 2016. ISSN: 2063-1987.

Level of HAS Committee on Legal and Political Sciences: A

By the directives of HAS Committee on Legal and Political Sciences:

Publications in periodicals level „A”: 3, related to the dissertation: 2.

Publications in periodicals level „D”: 2, related to the dissertation: 1.

The Candidate's publication data submitted to the iDEa Tudóstér have been validated by DEENK on the basis of the Journal Citation Report (Impact Factor) database.

30 September, 2020

Doktori (PhD) értekezés tézisei

**KÜLÖNUTASSÁG ÉS HŰSÉG KÖZÖTT: MAGYARORSZÁG EU
TAGSÁGÁNAK “KIS TAGÁLLAMI” ELEMZÉSE**

Czina Veronika

Témavezető: Dr. habil. Varju Márton PhD

DEBRECENI EGYETEM
Marton Géza Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola

Debrecen, 2020

A kutatási téma

Magyarország, mely 2004 óta az Európai Unió tagja, többször került az európai és nemzetközi figyelem középpontjába 2010 óta, amikor a jobb-közép Fidesz párt Orbán Viktor miniszterelnök vezetésével hatalomra került. Az új kormány olyan változásokat vezetett be a magyar politikai- és jogrendszer működésében, melyek felkeltették a nemzetközi politikai színtér figyelmét, ugyanis néhány intézkedésre úgy tekintettek, mint amelyek veszélyeztetik az országban a jogállamiságot vagy akár a liberális demokráciát. Az új kormány intézkedéseit könnyen lehet úgy értelmezni, mint amelyek nemzeti érdekeket szolgálnak az európai értékekkel szemben, és kizárólag a nemzeti szuverenitás védelmére koncentrálnak. Ez utóbbi célok ugyanis Magyarország EU-val szemben folytatott politikájának sarokkövei lettek az elmúlt években. Magyarország többször keveredett konfliktusba uniós intézményekkel, melyek közül néhányat hamis konfliktusként lehet értékelni (vagy csak a retorika szintjén jelentek meg), míg mások komolynak bizonyultak és jogi vagy politikai következményekkel is jártak a magyar döntéshozók számára. Bár a szóban forgó kormányzati intézkedések a nemzeti szinten zajlottak, azért hívhatták fel magukra az EU figyelmét mégis, mert potenciálisan akár az EU működésének egészére is hatással lehettek. Annál is inkább, mivel egy idő után Magyarország már uniós szintű szakpolitikák befolyására is törekedni kezdett. *Magyarország uniós politikája felosztható egy érdekvezérelt, racionális tagállami viselkedésre, mely felett a kontrollt az uniós jog gyakorolja, valamint egyfajta szimbolikus, „lator” kormányzati politikára, mely már kívül esik az EU normativitásának határán, tehát az Unió nem tud hatékony kontrollt gyakorolni felette.* A disszertáció mindkét kategóriába tartozó tagállami intézkedéseket megpróbálja feltárni a magyar példán keresztül.

A magyar kormány és Brüsszel közötti szembenállás a 2015/2016-os menekültválság idején érte el tetőpontját, amikor is Magyarország az Unióba történő illegális bevándorlás agresszív megállításának önjelölt vezére lett. Bár az EU sikertelensége a menekültválság hatékony kezelésében egyértelmű volt és a dublini rendszer összeomlott, a krízis kezelésére kifejlesztett „magyar-módszer” sem segítette a hatékonyságot, hiszen ahelyett, hogy egy kollektív megoldás megtalálására törekedett volna, Magyarország egyoldalúan vezetett be bizonyos intézkedéseket a bevándorlók határon történő megállítására. A menekültválság lehetőséget adott az országnak arra, hogy a kormányközi, „keresztény értékeket” védelmező Unióért való harc vezetője legyen egy olyan liberális EU-val szemben, mely a menekültek befogadása által az európai történelem és kultúra gyökereit veszélyeztetné. Ez a fajta viselkedés Magyarország részéről nyíltan a

nemzeti érdekre fókuszált és figyelmen kívül hagyta a közös európai megoldásokat, mely taktika valamelyest újnak számított, hiszen a korábbi kormányokat többnyire az együttműködő, EU-val szembeni konformista hozzáállás jellemezte. Ugyanakkor a disszertáció feltárja, hogy az érdekmaksimalizáció és a nemzeti érdekekre való fókuszálás nyomokban már az 1990-es években, tehát az ország EU-hoz való közeledésének kezdetén jelen volt.

Magyarország uniós politikájának fő célja a 2010-es évektől kezdve a kormányon lévő politikai elit által megformált nemzeti érdek kikényszerítése. Ezt a tendenciát nevezhetjük partikularizmusnak. *A disszertáció szempontjai alapján partikularizmusnak nevezzük azt a tagállami viselkedést vagy stratégiát, melynek alapja a kizárólag saját érdekek által vezérelt cselekvés akár az uniós célok vagy jog megsértése árán is.*¹ A partikularizmus vizsgálata megmutatja, hogy a tagállamok EU felé tanúsított politikáinak vizsgálata során két különböző, vagy akár szembenálló perspektíváról beszélhetünk. Egyrészt az EU tagságnak van egy politikai dimenziója, melyben a tagállamok nemzeti preferenciáikon keresztül próbálják koordinálni a politika-alkotást, és végső soron számos lehetőségük van erre a nemzet(köz)i politikai alkufolyamatok sajátosságai miatt. Másrészt, beszélhetünk egy jogi dimenzióról, amely mindenféle tagállami viselkedést szabályoz. Az összes ország, mely csatlakozott az EU-hoz bizonyos mértékig feladta függetlenségét anélkül, hogy rá lett volna kényszerítve, tehát „hűséget fogadott” az EU-nak, mint nemzetközi szervezetnek, ezáltal egy saját maga számára kötéserővel bíró jogi keretrendszer hozva létre. Ez utóbbi az EU normatív dimenziója, mely a tagállamok viselkedése felett kontrollt kell, hogy gyakoroljon. *A disszertáció a nemzeti preferenciaalkotás elméletét – és annak egyik értelmezését, a liberális kormányköziséget – alkalmazza a kis tagállami elméletekkel kiegészítve arra, hogy bemutassa a fent említett politikai dimenziót. Ezen kívül – a normatív dimenziót szemlélítve – a hűség alkotmányos alapelveire koncentrál, mely a lojális együttműködés közösségét hivatott létrehozni az EU tagállamai között.*

Elméleti háttér

A tagállamok preferenciaalkotása – liberális kormányköziség

¹ Ebben a kutatásban stratégiaként értékelendő egy ország bel- és külpolitikai viselkedése, melynek célja saját értékeinek és meggyőződéseinek közvetítése a nemzetközi szintér felé. A stratégia célja lehet pusztán a nemzeti érdek védelme, de a nemzetközi politikai szintér befolyásolása is.

Az EU-val szemben tanúsított politikájának megalkotása során Magyarországot hazai érdekek és nemzeti preferenciák vezérlik. Ezeket a preferenciákat a politikai elit és más hazai szereplők formálják. A különféle európai integrációs elméletek közül a liberális kormányköziség visz minket a legközelebb az ilyen típusú állami viselkedés magyarázatához. Ez az elmélet Andrew Moravcsik nevéhez fűződik, aki úgy vélekedik, hogy a nemzeti preferenciák összetettek, az adott országjellemzőit tükrözik, és a hazai szintéren definiálják őket, nem pedig az uniós tagság befolyásolja őket, ahogy azt a neo-funkcionalisták állítják.² Moravcsik szerint az Európai Közösségek (később EU) intézményei valójában felerősítik a nemzeti kormányok hatalmát, mert növelik a kormányközi egyeztetések hatékonyságát (legitimitás és hitelesség által), valamint növelik a nemzeti politikai vezetők autonómiáját is.³ Ez a racionális választás elméletének lényege, mely szerint a tagállamok elfogadnak bizonyos intézményeket azért, hogy “növeljék közös kötelezettségeik hitelességét.”⁴ Ez azt is jelenti, hogy az EU szerződésai és legfontosabb megállapodásai nem az úgynevezett spill-over hatás miatt jöttek létre (ahogy azt a neo-funkcionalisták látják), hanem a “leghatalmasabb tagállamok preferenciái közeledésének lépcsőzetes folyamata során.”⁵ Ezt nevezzük a nemzetközi együttműködés „racionális keretének”⁶ mely a jelenlegi uniós kontextusban úgy mutatkozik meg, hogy az európai politikai szintér lehetőséget ad a tagállami kormányoknak arra, hogy úgy képviseljék nemzeti érdekeiket, ahogy enélkül a szintér nélkül nem lenne számukra lehetséges. Ez a disszertáció egyik kiindulópontja. A liberális kormányköziség azért szolgál megfelelő elméleti háttérként ehhez az elemzéshez, mert a hazai szintéren megalkotott nemzeti érdeket helyezi előtérbe ahelyett, hogy csak az európai szintű politika-alkotásra fókuszálna a tagállam részéről. Ugyanakkor, a liberális kormányköziség egyedül nem lenne elég a magyar nemzeti preferenciaalkotás magyarázatára, ezért alkalmaz a disszertáció egy másik, közel álló elméleti keretet is.

Magyarország, mint kis tagállam

A disszertáció a kis tagállami elméletek szakirodalmára is épül, mely segíthet a kis állami viselkedés alapvető jellemzőinek azonosításában. Ezek a tanulmányok a dolgozat nélkülözhetetlen alapját képezik, hiszen számos tagállami stratégia-mintát vázolnak fel, melyek

² Mark A. Pollack, “Theorizing EU Policy-Making,” in *Policy-Making in the European Union*, 6. kiadás, The New European Union Series (Oxford ; New York: Oxford University Press, 2010), 20.

³ Andrew Moravcsik, “Preferences and Power in the European Community: A Liberal Intergovernmentalist Approach,” *JCMS: Journal of Common Market Studies* 31, 4.sz. (1993): 507.

⁴ Pollack, “Theorizing EU Policy-Making,” 20.

⁵ Pollack, 20.

⁶ Andrew Moravcsik, *The Choice for Europe: Social Purpose and State Power from Messina to Maastricht* (Ithaca, New York: Cornell University, 1998), 18–20.

megkönnyítik az esettanulmányok elemzését. Az 1990-es években a kutatók figyelme afelé fordult, hogy a kis tagállamok hogyan tudják befolyásolni az EU működését. 2004-ben tizenhárom új tagállam csatlakozásával ez a témakör még aktuálisabbá vált.

Bebizonyosodott, hogy megéri ezeket az országokat vizsgálni, hiszen valószínűleg vannak olyan közös jellemzőik, melyek különböznek a nagy államokétól, így vélhetően a viselkedésük is eltérő lesz.⁷ Diana Panke úgy érvel, hogy a kis uniós tagállamok úgynevezett „strukturális hátránnyal” találják szembe magukat akkor, amikor nemzeti politikáikat megpróbálják az uniós szinten érvényesíteni, ennek oka pedig a kedvezőtlenebb alkupozíció és a kevesebb anyagi valamint adminisztratív forrás, mely a szakértelem felépítéséhez és végső soron a befolyásoláshoz vezethet.⁸ Panke szerint a kis államok hátrányai közé sorolható például a politikai hatalmuk hiánya, a szakértelem kifejlesztéséhez szükséges források elégtelensége, a csatlakozásuk időpontja (az, hogy nem olyan régen csatlakoztak), valamint a szakértelem hiánya, mely ahhoz kellene, hogy élvonalos legyenek az egyes szakpolitikák megvalósításában.⁹ Ennek a strukturális hátránynak a pusztta létezése tekinthető a kis tagállamokkal foglalkozó kutatások központi tételének. A téma legjelesebb kutatói, Peter V. Jakobsen,¹⁰ Diana Panke,¹¹ Jonas Tallberg¹² and Baldur Thorhallsson,¹³ különféle stratégiákat és körülményeket neveznek meg a kis tagállamok számára, melyek meglete esetén hátrányaik ellenére is befolyásolni tudják az EU működését. Ezek például a csatlakozás ideje (ha régi tagállamnak számít egy ország az előny), a szakértelem meglete, a jó gazdasági és adminisztratív kapacitások, a nemzetközi csatornák kiaknázása (pl. az uniós elnökség vagy a Bizottsággal való jó viszony kihasználása) és végül a koalíciók vagy partnerségek kialakítása.

⁷ Baldur Thorhallsson, *The Role of Small States in the European Union* (Aldershot, Hants, England ; Burlington, Vt: Ashgate, 2000), 1.

⁸ Diana Panke, “The Influence of Small States in the EU: Structural Disadvantages and Counterstrategies” (UCD Dublin European Institute Working Paper 08-3, 2008 május), 1.

⁹ Panke, 2.

¹⁰ Peter Viggo Jakobsen, “Small States, Big Influence: The Overlooked Nordic Influence on the Civilian ESDP,” *Journal of Common Market Studies* 47, 1.sz. (2009): 87.

¹¹ Panke, “The Influence of Small States in the EU: Structural Disadvantages and Counterstrategies,” 1.

¹² Jonas Tallberg, “The Power of the Presidency: Brokerage, Efficiency and Distribution in EU Negotiations,” *JCMS: Journal of Common Market Studies* 42, 5.sz. (2004): 999.

¹³ Baldur Thorhallsson, “The Size of States in the European Union: Theoretical and Conceptual Perspectives,” *Journal of European Integration* 28, 1.sz. (2006 március): 7, <https://doi.org/10.1080/07036330500480490>.

Néhány kutató az 1990-es évek végén, 2000-es évek elején (P. Joenniemi¹⁴ and D. Arter¹⁵) egy jól megkülönböztethető kis tagállami viselkedést azonosított, az „okos” tagállami stratégiát. Az okos államok képesek „a kis tagállamiság hátrányait kihasználni és forrássá alakítani a befolyásoláshoz”¹⁶ például azáltal, hogy jól kidolgozott preferenciákkal rendelkeznek, képesek saját kezdeményezéseiket úgy prezentálni mintha azok az EU egészének érdekeit szolgálnák, vagy éppen jól tudnak közvetíteni az egyes szereplők között.¹⁷ Caroline Howard Grøn és Anders Wivel átfogó kutatást végeztek a témában és arra jutottak, hogy a Lisszaboni szerződés által bevezetett néhány változtatás, például az Európai Parlament szerepének növekedése vagy az Európai Tanács állandó elnöki tisztségek megalakulása aláássák az európai integrációhoz való hagyományos kis tagállami hozzáállást.¹⁸ Ezért alkották meg a szerzők az ideális okos állami stratégiák különböző formáit, melyeket a kis tagállamok is használnak azért, hogy alkalmazkodhassanak, sőt „ki is használhassák az új intézményi környezetet.”¹⁹ Az ideális okos állami stratégiák három variációját nevezték meg: az állam mint lobbista, az állam mint önérték-vezérelt közvetítő és az állam mint normavállalkozó. Magyarország esetében a menekültválság mutatja be, hogyan lépett ki az ország a komfortzónájából és kezdett el normavállalkozóként viselkedni és a saját normatív meggyőződéseit kivetíteni az EU felé azért, hogy megváltoztassa az uniós bevándorlási politikát.

Bár ez a dolgozat Magyarországot az EU-n belüli kis államként vizsgálja, nem egyértelmű, hogy az ország valóban a kis tagállamok kategóriájába tartozik, így tehát meg kell határoznunk mi számít „kicsinek” a jelen kutatásban. Diana Panke a Tanácsban a minősített többségi szavazás során alkalmazott szavazati elosztást vette alapul, és azokat az országokat tekintette kicsinek, melyeknek az uniós átlagnál kevesebb szavazata volt.²⁰ Ez alapján a felosztás alapján tizenkilenc kis országot azonosított, melyek száma húszra nőtt Horvátország csatlakozásával 2013-ban. Ez a kutatás a Panke-féle definíciót alkalmazza a méret meghatározására, mert a Tanácsban a szavazatok elosztása már eleve tükrözi az országok méretét és népességét, tehát

¹⁴ Pertti Joenniemi, “From Small to Smart: Reflections on the Concept of Small States.,” *Irish Studies in International Affairs*, 9.sz. (1998): 61-62.

¹⁵ David Arter, “Small State Influence within the EU: The Case of Finland’s Northern Dimension Initiative.,” *JCMS: Journal of Common Market Studies* 38, 5.sz. (2000): 677-97.

¹⁶ Caroline Howard Grøn and Anders Wivel, “Maximizing Influence in the European Union after the Lisbon Treaty: From Small State Policy to Smart State Strategy,” *Journal of European Integration* 33, 5.sz. (2011 szeptember): 530, <https://doi.org/10.1080/07036337.2010.546846>.

¹⁷ Grøn and Wivel, 529.

¹⁸ Grøn and Wivel, 527.

¹⁹ Grøn and Wivel, 529.

²⁰ Diana Panke, “Small States in the European Union: Structural Disadvantages in EU Policy-Making and Counter-Strategies,” *Journal of European Public Policy* 17, 6.sz. (2010 szeptember): 799, <https://doi.org/10.1080/13501763.2010.486980>.

egy világos és átfogó kategorizációról beszélünk. A disszertáció szerint, bár a kettős többségi szavazati rendszer 2014-es bevezetése óta a súlyozott szavazatok rendszerét már nem alkalmazzák az EU-ban, a Panke-féle kategorizáció továbbra is alkalmazható. A régi minősített többségi szavazati rendszer még mindig jó alap arra, hogy megkülönböztessük egymástól a kis és a nagy tagállamokat, ugyanis egy olyan világos és átfogó felosztásról van szó, mely valóban tükrözi az országok méretét és népességét. Ezen kritériumok alapján Magyarország egyértelműen kis tagállamnak tekinthető az EU-n belül. A dolgozat szempontjából azért lényeges a kis tagállami tényező, mert a nemzeti preferenciák megalkotása a kis államok esetében eltérő lehet a többi uniós országtól.

A disszertáció azzal járul hozzá a releváns szakirodalom bővítéséhez, hogy kiszélesíti azt a kontextust, melyben a kis tagállami viselkedést vizsgálni szokás. A kis tagállami elméletek túl nagy hangsúlyt fektetnek az objektív jellemzőkre ahelyett, hogy a szubjektívabb körülményekre fókuszálnának, melyekben létrejönnek az államok preferenciái. Ezen kívül ezek az elméletek egy szabálykövető viselkedést feltételeznek a vizsgált aktoroktól, ahelyett, hogy a szabályszegő, nem konvencionális állami stratégiákat is elemeznék. Végül, de nem utolsónként a kis tagállamok kutatói általában azt vizsgálják, hogy hogyan tudják ezek az országok az EU-s szintű politika-alkotást befolyásolni, és nem ismerik el azt, hogy az EU-s politikák formálása a belföldi szinten kezdődik és az erről a szintről kiinduló tagállami cselekményeknek is óriási hatása lehet az EU egészének működésére. A kis tagállami elméletek ezen hiányosságait próbálja tehát kihasználni ez a dolgozat, és a magyar viselkedést nem kizárólag az uniós intézményi környezetben vizsgálja. Ehelyett bottom-up folyamatok vizsgálatával próbálja meghatározni a magyar kis tagállami stratégia sajátosságait. A dolgozat álláspontja szerint a hazai politikai szintre (például a kormány legfontosabb nemzeti preferenciáira, a nemzeti érdekei mozgatórugóira, a kormánynak az állampolgárok felé alkalmazott retorikájára vagy az EU és az adott ország között zajló párbeszédre) helyezni a fókuszot értékes lehet az ország stratégiájának felvázolásánál.

Az EU tagság normatív dimenziója

Bár a tagállamok EU-n belüli politika-alkotását napi szinten a nemzeti érdekek és költség-haszon számítások vezérik, az Európai Unió és tagállamai viselkedése több szinten szabályozott. Létezik az EU tagságnak egy normatív dimenziója, mely szabályozza és korlátozza a tagállamok viselkedését. Az egyes szakpolitikák terén kifejlesztett jogrendszer mellett vannak úgynevezett alkotmányos alapelvek és értékek az Európai Unióról Szóló

Szerződés 2-4. cikkeiben, melyeket a tagállamoknak be kell tartani. Ezek az alapelvek a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a kölcsönös tisztelet, a szolidaritás (EUSz. 2-3. cikkek) és a hűség elve (vagy ahogy az EUSz 4(3). cikkében szerepel, lojális együttműködés elve). Ezek az alapvető elvek felelősek az európai integráció koordinációjáért és a tagállamok viselkedéséért azzal a céllal, hogy megteremtsék az EU belső kohézióját és így az Unió közös, hosszútávú céljai elérhetővé váljanak. Előírják bizonyos viselkedési normákat, melyeket a tagállamok elfogadtak akkor, amikor csatlakoztak az EU-hoz. Azonban, ahogy azt a magyar példa is bizonyítja, a mindennapi uniós és hazai szintű politika-alkotás megmutatja, hogy ezek az elvek nem mindig érvényesülnek a politikai valóságban, hiszen sok helyzetben a tagállamok figyelmen kívül hagyják őket és inkább autonóm vagy különutas politikát folytatnak.

Az EUSz 1(1) bekezdése szerint a tagállamok létrehozzák egymás között az Európai Uniót, „amelyre közös célkitűzéseik elérése érdekében a tagállamok hatásköröket ruháznak.” Ez a mondat egy alapvető kormányközi állítást rejt magában. A 3(3) bekezdés azonban kimondja, hogy az Unió „előmozdítja a gazdasági, a társadalmi és a területi kohéziót, valamint a tagállamok közötti szolidaritást.” Ez egy nagyon tág elkötelezettséget jelöl, ugyanakkor egy bizonyos normatív dimenziót ad a fent említett 1(1) bekezdésben foglaltakhoz. A lojális együttműködés elve az, ami jelentéssel tölti fel ezeket az absztrakt elköteleződéseket és konkrét kötelezettségeket teremt. A hűség elvét a 4(3) bekezdés fekteti le: „Az Unió és a tagállamok a lojális együttműködés elvének megfelelően kölcsönösen tiszteletben tartják és segítik egymást a Szerződésekből eredő feladatok végrehajtásában.” Ez az elv lényegében kimondja, hogy milyen kötelezettség áll fenn a tagállamok között arra nézve, hogy egymást segítsék a különböző, a szerződésekben foglalt feladataik ellátásában. Ezt a kötelezettséget jogilag lefektették, tehát egy kölcsönös együttműködést hoz létre, mely meg kell, hogy akadályozza a tagállamokat abban, hogy a közös uniós érdekeket vagy célokat veszélyeztessék.

A hűség elve az EU kollektív természetének alkotmányos megtestesítője: betartása magától értetődő kellene, hogy legyen bármilyen politikai vagy gazdasági unióban, mert megerősíti a kollektív rendszer sikerességét. Így tehát, az olyan tagállami viselkedés, mely az európai integrációs elméletek, például a liberális kormányköziség, szempontjából racionálisnak és indokoltnak tűnhet, nem kívánatos lehet az EU jog és az alkotmányos alapelvek szempontjából. Ennek a tagállami (inter)akciókat körülvevő kettősségnek (politikai valóság vagy racionális választások kontra alkotmányos alapelvek) a feltárása a disszertáció egyik fő célja. A nemzeti

preferenciák és az alkotmányos alapelvek között megfigyelhető kettősség felveti e kérdést, hogy egy bizonyos fajta különutas viselkedés vagy stratégia folytatása egy tagállam részéről indokolt lehet-e, miközben egy normatív keret kötelezi az országokat arra, hogy összehangoltan cselekedjenek.

Mindezek fényében a disszertáció azt állítja, hogy a fent említett alkotmányos alapelvek alapján *a különutas tagállami viselkedés kerülendő, nem csak azért, mert aláássa az EU, mint kollektív rendszer céljait, hanem azért is, mert a többi tagállam érdekeit is veszélyezteti, sőt, még az „elkövető” lator országét is.* Ez azt jelenti, hogy amikor egy tagállam a nemzeti érdekei mentén, kizárólag a hazai preferenciái alapján cselekszik, és tettei ellenkeznek bizonyos szakpolitikai célkitűzésekkel vagy sértik az uniós jogot, akkor még azok a célok és preferenciák is veszélybe kerülhetnek, melyeket maga az ország tűzött ki saját magának az EU csatlakozás során. Ezen kívül az egyoldalú cselekvésnek beláthatatlan következményei lehetnek hosszú távon, mely nem csak az EU számára káros, hanem a szóban forgó állam számára is.

A kutatási kérdés

*A disszertáció Magyarország uniós politikáján, stratégiáján keresztül vizsgálja az EU alkotmányos alapelvei és a nemzeti preferenciákra koncentráló különutas tagállami viselkedés közötti kapcsolatot, amelyet a különféle nemzeti és EU-s kötelezettségek egyidejű fennállása, olykor átfedése határoz meg. Ezen kívül a már fentebb említett tagállami és uniós szintű interakciókra jellemző politikai és jogi szintek közötti kettősség is jellemzi. A szolidaritás iránti állítólagos elköteleződés ellenére, mely a szerződéseken keresztül összeköti a tagállamokat, az EU integráció története megmutatja, hogy általában a tagállamok saját érdekeik mentén cselekednek és figyelmen kívül hagyják az Unió és más tagállamok érdekeit. Mindent megtesznek azért, hogy elkerüljék az olyan szituációkat, melyek veszélyeztethetik nemzeti preferenciáikat. Az elemzés a következő kérdésre keresi a választ: *hogyan értékelhető Magyarország nemzeti preferencia-alkotása, mely egy autonóm, olykor különutas tagállami viselkedésben nyilvánul meg, az EU normatív dimenziója, pontosabban a hűség elve szempontjából?* A disszertáció egyik feltevése, hogy a tagállami hűség elvének betartását, a közös kül- és biztonságpolitika területén kívül, az uniós intézmények nem mozdítják elő eléggé, mert leginkább csak az Európai Unió Bírósága hivatkozik rá, ami nem elég. Az alapelvek jogilag kikényszeríthetőnek kellene lennie, és az EU meg kell, hogy találja ennek a módját még akkor is, ha ez bizonyos új büntetőmechanizmusok bevezetését jelenti is. Továbbá maguknak a tagállamoknak is tudatosabban kellene betartania ezt az elvet, valamint a célt, amit az EU-n*

belül szolgál. Végül, de nem utolsó sorban az EU-nak ki kellene terjesztenie a lojális együttműködést sértő tagállami viselkedés ellenőrzésére szolgáló eszköztárát (a 7-es cikkhez hasonlóan).

Az előzőleg felvázolt körülmények fényében a disszertáció azt vizsgálja, hogy mennyire jelennek meg ezek az alkotmányos alapelvek a magyar példán, különösen az ország EU-val szemben tanúsított stratégiáján és nemzeti érdekei kis tagállamként történő közvetítésén keresztül. A magyar eset elemzéséhez a dolgozat az ország EU-val való kapcsolatát vizsgálja már a kezdetektől, pontosabban az Uniós politikai eredmények befolyásolására és saját politikai prioritásainak elérésére tett kísérleteit. *A 2010-es évek óta Magyarország jobban artikulált nemzeti preferenciákat és azok alapján egy különutas tagállami stratégiát képviselt az EU felé, mely részben különbözött az országtól korábban látott viselkedéstől. Ugyanakkor, ennek a stratégiának a gyökerei már az 1990-es évektől jelen voltak Magyarország uniós politikájában.* A fentieket összegezve: az államok cselekedeteit és a nemzetközi környezetben folytatott stratégiáit gazdasági érdekeik motiválják. A magyar esetben ez az érdekmaksimalizációra törekvő stratégia már az Európai Közösségekkel való hivatalosa kapcsolatok kialakulása óta jelen volt ugyan, de csak a 2010-es évektől lett ez a fő stratégiai irányvonal, és vált olykor ellenségessé.

A normativitás szintjén az elvállalt kötelezettségeknek való általános jogi megfelelés Magyarország részéről tagsága egésze alatt jelen volt függetlenül a különböző kormányok váltakozásától. A 2010-es év azonban változást hozott a Brüsszellel való és a Brüsszelnél szóló politikai kommunikációban, valamint az ország uniós politikájában is. A nemzeti érdekek eltökélt védelme és előmozdítása számos konfliktust idéztek elő az EU-val már az új politikai elit hatalomra kerülésének kezdetén. Az új magyar uniós politika leglátványosabb aspektusa a nemzeti álláspont minden áron való megvédése lett az EU-val szemben. Ez számos formát öltött, ilyen volt például az unióval való konfliktus Magyarország átfogó alkotmányos és jogi reformjairól. Az új kormány ugyanis alapvető és drasztikus változtatásokat eszközölt az ország alkotmányában és jogszabályrendszerében a választók által kapott felhatalmazásnak köszönhetően. Ezen változtatások egy része heves vitákhoz vezetett Európában és egyesek szerint a fékek és egyensúlyok rendszerét, valamint akár az EU demokratikus értékeit is veszélyeztette pl. a bírák nyugdíjkorhatárának leszállítása, az új médiahatóság felállítása, vagy az Alaptörvény (korábban alkotmány) rövid időn belüli gyakori módosítása. Ezek a hazai

szinten zajló változások feszültségekhez vezettek Brüsszellel.²¹ Az ilyen jellegű változtatásokkal az a legnagyobb probléma, hogy az uniós jog nem tudja megakadályozni azokat a „potenciálisan visszafordíthatatlan változásokat” melyeket ezek az intézkedések előidéznek, mert a jogi kikényszerítés az érintettek számára túl későn következik be és nem biztos, hogy képes a jövőbeni hasonló intézkedések megakadályozására.²²

A disszertáció a magyar különutasítást a kormány „idegenekkel” szemben tanúsított viselkedése szempontjából vizsgálja két részre osztva: az egyik a menekültválság, a másik az állampolgársági politika. Ez a két esettanulmány egy éles ellentétes mutat be Magyarországnak a menedékkérőkkel szemben tanúsított ellenséges viselkedése és a kifejezetten megengedő, befogadó állampolgárságpolitikája között. Az ország EU-val való konfliktusa 2015/2016-ban érte el csúcspontját Magyarországnak a menekültválságra adott reakciója hatására. Az ország ellenséges retorikát alkalmazott a háborús területekről menekülő menedékkérőkkel szemben, valamint elutasította az Unió úgynevezett kvóta-tervét,²³ melynek célja a fenntarthatatlan válság kezelése lett volna.

Magyarország, az elmúlt évek számos politikai akciójával saját, az EU tagság normatív dimenziójával vállalt elkötelezettségének mondott ellent, különös tekintettel az uniós szerződések egyes pontjaira, valamint az „EU szellemiségére”. Azonban, a fő kérdés az, hogy bizonyos uniós szabályok és értékek figyelmen kívül hagyása magának a lojális együttműködés elvének megsértésével járt-e. A menekültválság vizsgálata azért is hasznos a dolgozat számára, mert megmutatja, hogy Magyarország, mint kis tagállam, norma-vállalkozóként tudott fellépni és saját ötleteit sikeresen tudta közvetíteni az európai politikai színtéren. Ebből a szempontból a dolgozat egyik fontos állítása, hogy *míg kormányzásának első éveiben a magyar kormány bizonyos vitatott intézkedéseit kifejezetten a hazai közönségnek címezte, a menekültválság lehetőséget adott számára, hogy norma-vállalkozó szerepre törjön az unióban.* A norma-vállalkozás egy gyakran alkalmazott kis tagállami stratégia, melynek során az ország megpróbál

²¹ A Magyarország és EU közötti konfliktusokról lásd például “Viviane Reding levele Tibor Navracsicsnak” (Európai Bizottság, 2011. december 12.), http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/reding/pdf/news/20120109_1_en.pdf; vagy Rui Tavares, “Jelentés: az alapvető jogok helyzetéről: a magyarországi normák és gyakorlatok (az Európai Parlament 2012. február 16-i állásfoglalása alapján) (2012/2130(INI))” (Európai Parlament, 2013, június 24.), <https://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A7-2013-0229+0+DOC+XML+V0//HU>.

²² Varju Márton és Papp Mónika, “The Crisis, National Economic Particularism and EU Law: What Can We Learn from the Hungarian Case?” 53, 6.sz. (2016): 1647.

²³ “A Tanács (EU) 2015/1601 határozata a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról” (az Európai Unió Tanácsa, 2015. szeptember 22.), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX%3A32015D1601>.

más szereplőket rábeszélni saját normatív meggyőződéseire ezáltal befolyásolva az őket körülvevő nemzetközi színteret. Az esettanulmány azonban azt is megmutatja, hogy a szimbolikus politizálás bizonyos elemei is felfedezhetők a menekültválság idejét tanúsított magyar stratégiában.

A másik szakpolitika, melyben Magyarország idegenekkel szemben tanúsított hozzáállását vizsgálja a dolgozat egy olyan terület, mely Magyarország számára szimbolikus jelentőséggel bír történelme miatt: az állampolgárság. Ebben a szakpolitikában néhány tagállam, beleértve Magyarországot is, különutas stratégiát alkalmaz, mely a nemzeti preferenciák közvetítését szolgálja. Néhány uniós ország kettős állampolgárságot, vagy egyszerűsített honosítást vezetett be, mely gyakorlatok nem jogellenesek ugyan az EU-ban, de számos kérdést vetnek fel az EU integráció alapelvei tekintetében és magukban foglalják a visszaélés lehetőségét. Ezen kívül, számos ország, köztük Magyarország is árul vagy árult letelepedési kötvényeket, mely a nem uniós polgárok uniós letelepedéshez juttatásának egy igencsak megkérdőjelezhető formája. Itt is a nemzeti preferenciák egyértelmű közvetítésével találjuk szembe magunkat, mely Magyarország esetében a magyar állampolgárok számának növelése volt, ezen kívül gazdasági érdekek is rejlettek mögötte. Az állampolgársági politika tudatos átalakítása a kormány részéről nyilvánvalóan egy független, egyoldalú viselkedést jelez ebben a szakpolitikában. Ezen kívül a magyar partikularizmus az állampolgársági politikában nyilvánvalóan sérti más tagállamok érdekeit, így szembe megy egyes uniós alapelvekkel. Az EU egy objektív kötelezettségekre épülő kollektív rezsim, mely kötelezettségeket a tagság normatív dimenziója köt össze, ahogy azt a tagállami hűség elve is kifejezi (EUSz 4(3)). A magyar példa megmutatja, hogy az uniós polgárság hasonlóan nagylelkű „osztogatása” káros lehet egyrészt az uniós állampolgársági politika számára, másrészt a szóban forgó alkotmányos alapelvre nézve is, a könnyű visszaélés kockázata és a korábban már említett egyoldalúság veszélye miatt. Bár az állampolgársági politika tagállami hatáskörben van és az EU-nak nem sok normatív hatalma van a kérdésben, a tagállamok állampolgársági szabályozásai közvetlen és közvetett hatással lehetnek például az EU munkaerőpiacára, mely nem csak érzékennyé teszi ezt a témakört, de gazdasági jelentőséget is ad neki. Ez a két esettanulmány megmutatja hogyan alkalmazott Magyarország egy kombinált stratégiát, melynek komponensei az érdekvezérelt, racionális, nemzeti preferenciákra épülő politika-alkotás, valamint a szimbolikus, úgynevezett „lator” tagállami viselkedés.

Módszertan

Azért, hogy megvizsgálhassuk az EU-ban a politikai valóság és lojális együttműködés elve által képviselt normatív dimenziók közötti kapcsolatot, a disszertáció Magyarország uniós stratégiáját elemzi, főként a 2004-es csatlakozástól kezdve. Ennek érdekében összeveti a 2010 előtti időszakot (beleértve a csatlakozás folyamatát is) a 2010 utáni időszakokkal. A kutatás egy kis állam stratégiai magatartásából von le következtetéseket az EU-n belüli nemzeti preferencia-alkotással kapcsolatban, valamint annak létjogosultságáról egy olyan politikai küzdőtéren, ahol a hűség elvének érvényesülnie kellene. A disszertáció egy közismert elméleti keretet – a nemzeti preferencia-alkotás liberális kormányközi értelmezését – tesztel egy kis tagállam esetében.

A disszertáció egyik fő hipotézise, *hogy a szerződések alapján jelentős ellentmondás húzódik az EU tagság politikai és normatív dimenziói között.* A kutatás a deduktív módszert alkalmazva próbál hozzátenni a már ismert szakirodalomhoz, mégpedig úgy, hogy egy létező elméletet tesztel Magyarország uniós politikáján keresztül két esettanulmányon át: az egyik Magyarország stratégiája a menekültválság során, a másik pedig a magyar állampolgársági politika. A dolgozat az empirikus megfigyelések alapján azzal járul hozzá a kis államokról szóló elméleti diskurzus bővítéséhez, hogy egy szokatlan szemszögből vizsgál egy kis tagállamot.

A kutatás a policy elemzés módszerét alkalmazza, beleértve a tudományos szakirodalom feldolgozását, valamint a téma döntéshozóinak és kutatóinak meglátásait is felhasználja. Elsődleges forrásokat is használ az elemzés, például kormányzati dokumentumokat, jelentéseket, hivatalos leveleket, uniós intézményi dokumentációt, ezen kívül a téma szakértőivel interjúk is készültek. A források feldolgozása tartalom-elemzés volt.

Konklúzió

A disszertáció Magyarország uniós tagságát vizsgálja egy olyan perspektíván keresztül, mely eddig nem kapott kifejezett figyelmet tudományos körökben. Az EU-ban és EU-val szemben tanúsított tagállami magatartás egy olyan spektrumát mutatja be, mely az érdekmaximalizáló nemzeti preferencia-alkotástól a lojalitás elve, mint a tagállami együttműködés motorja, betartásáig húzódhat. Az elemzés egy a nemzeti szintén történő politika-alkotásra fókuszáló *bottom-up* megközelítést alkalmaz, mely egyrészt jól megmutatja az ország EU-val szemben alkalmazott stratégiáját, másrészt gyakran került a nemzetközi figyelem középpontjába és vont maga után politikai kritikákat vagy akár jogi eljárásokat is egyes uniós intézmények részéről.

A kutatás legfontosabb célja az volt, hogy Magyarország EU-val szemben alkalmazott stratégiáját a liberális kormányköziség és a nemzeti preferencia-alkotás különféle módszerei szempontjából vizsgálja. Mivel a liberális kormányköziség elmélete nem teljesen alkalmazható Magyarország esetében, hiszen a „liberális” elem az elmúlt években jelentősen erodálódott az országban, a kis tagállami elméletek segítették a kutatást és számos hasznos taktikára világítottak rá, melyeket a kis tagállamok alkalmazhatnak az EU-ban való érdekérvényesítés céljából. Az egyik ilyen stratégia a norma vállalkozás volt, melyet Magyarország sikeresen alkalmazott a menekültválság során. Magyarország és az EU kapcsolatának az esettanulmányokon keresztüli részletes elemzése során azonban az is kiderült, hogy a fenti elméletek sem mindig tudják teljességgel megmagyarázni a tagállami politika-alkotást. A magyar példa megmutatta, hogy a tagállamok olykor „lator”, szimbolikus stratégiákhoz is folyamodhatnak, különösen olyan területeken, ahol az EU normatív deficittel rendelkezik és kevésbé hatékonyan gyakorolja hatalmát. A két esettanulmány rávilágított, hogy bár a választott elemzési keret érdekes aspektusokat mutatott meg Magyarország uniós politikájából, a szimbolikus politizálás nem magyarázható velük. Az EU normatív deficitjének létezését az bizonyítja, hogy bizonyos tagállami megmozdulások nem értékelhetők általánosan elfogadható tagállami viselkedésként és a lojalitás betartása teljesen hiányzik belőlük. A magyar stratégiát úgy lehet értékelni, mint konfliktus-kereső, szuverenitás-orientált viselkedést, mely a hazai politikai feladatokra koncentrálnak. Az ilyen jellegű különutas viselkedés azonban nem mindig indokolt, különösen akkor nem, ha van egy normatív keret, mely köti a tagállamokat, hogy összehangoltan cselekedjenek.

A disszertáció általános konklúziókat tud levonni az EU-n belüli kis tagállamokra nézve. Amellett érvel, hogy bár a kis államok számos taktikát alkalmazhatnak az Unión belül, melyekkel befolyásukat növelhetik és létrehozhatják saját stratégiáikat, érdemes okosan megválasztani módszereiket. A disszertáció nem fedezett fel egy teljesen új vagy megkülönböztethető kis tagállami stratégiát, de rávilágított, hogy a norma vállalkozás egy rendkívül hasznos eszköz a kis államok politika-alkotásához a nemzetközi politikai színtéren. Azonban azt is meg kell jegyezni, hogy a jogi megfelelés és az alkotmányos alapelvek figyelembevétele ajánlatos lenne ezen országok számára, mert a véletlenszerű, kiszámíthatatlan politizálásban nem lehet megbízni, márpedig a bizalom a tagállamok közötti együttműködés egyik sarokköve az Unióban. A Magyarország „idegenekkel” szemben folytatott stratégiájára koncentrálnak két esettanulmány megmutatta, hogy Magyarország megsértette a lojális együttműködés elvét az EU-ban mind a menekültválság során, mind pedig az állampolgársági

politikájának bizonyos szabályai által. A menekültválság során alkalmazott magyar stratégia azonban súlyosabb eset, hiszen ennek a területnek humanitárius aspektusai is vannak, valamint a nemzetközi jog megsértésének gyanúja is felmerülhet. Magyarország szimbolikus, lator taktikákat folytatott mindkét vizsgált szakpolitikában, főleg azokban az esetben, amikor az EU normatív hatalma gyenge volt vagy nem volt elég hatékony.

A disszertáció arra a kérdésre is kereste a választ, hogy vajon a tagállami hűség elve megsértésének a kül- és biztonságpolitika szakterületén kívül is van-e jogi következménye, és büntethetőek-e az elkövetők. Az esettanulmányok azt mutatták, hogy az EU-nak számos rendelkezésre álló eszköze lenne arra, hogy hivatkozzon a lojális együttműködés elvére, de nem mindig él ezzel. Bár az állampolgársági politikában többször megjelent a hűség referenciaként, soha nem hivatkoztak rá úgy, mint egy szigorú, kötőerővel bíró jogelvre. A migráció esetében a helyzet még aggasztóbb, ugyanis a lojalításra soha nem hivatkoztak az uniós intézmények, csak a szolidaritást említették néhányszor. Ennek a gyakorlatnak mindenképp változnia kell, és az EU-nak sokkal proaktívabbnak és kreatívabbnak kell lennie a szerződési értelmezésekor, mert az Európai unió Bírósága nem lehet az egyetlen olyan intézmény, mely néha felhívja a tagállamok figyelmét a lojális együttműködés elvének betartására. Az EUSz 4(3) bekezdését egy olyan iránymutató elvnek kell tekinteni, mely a tagállami működést meghatározza, és figyelmen kívül hagyása bizonyos szakpolitikai területeken szankciókat kell, hogy vonjon maga után. Továbbá maguknak a tagállamoknak is jobban oda kellene figyelniük rá, valamint a célra, melyet szolgál az EU-ban, és az EU-nak is jobban kellene felügyelnie az elv megsértését.

Nyilvántartási szám: DEENK/272/2020.PL
Tárgy: PhD Publikációs Lista

Jelölt: Czina Veronika

Doktori Iskola: Marton Géza Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola

MTMT azonosító: 10040848

A PhD értekezés alapjául szolgáló közlemények

Folyóiratcikkek, könyvfejezetek (8)

1. **Czina, V.:** Data protection or cover-up of censorship?: Dispute over a district journal after an opposition victory in a Budapest district.
V4 Human Rights Review. 2 (1), 21-22, 2020. ISSN: 2694-779X.
2. **Czina, V.:** Hungarian government takes questionable measures to increase its power amidst the fight against the Coronavirus.
V4 Human Rights Review. 2 (2), 20-22, 2020. ISSN: 2694-779X.
3. Varju, M., **Czina, V.:** Between Compliance and Particularism: Member State Interests and European Union Law.
In: *Between Compliance and Particularism Member State Interests and European Union Law.*
Ed.: Marton Varju, Springer, Cham, 1-20, 2019. ISBN: 9783030057817
4. **Czina, V.:** Can Hungarian judges request preliminary ruling from the Court of Justice of the EU about their own independence?
V4 Human Rights Review. 1 (2), 17-19, 2019. ISSN: 2694-779X.
5. **Czina, V.:** Whittling down academic freedom in Hungary.
V4 Human Rights Review. 1 (1), 22-25, 2019. ISSN: 2694-779X.
6. **Czina, V.:** Carlos Closa, Dimitry Kochenov (szerk.): Reinforcing Rule of Law Oversight in the European Union.
Állam- és Jogtudomány. 59 (4), 109-138, 2018. ISSN: 0002-564X.
MTA Állam- és Jogtudományi Bizottság: A
7. **Czina, V.:** Andrew Williams: The Ethos of Europe. Values, Law and Justice in the EU.
Állam- és Jogtudomány. 56 (1), 101-108, 2015. ISSN: 0002-564X.
MTA Állam- és Jogtudományi Bizottság: A
8. **Czina, V.:** Az Oroszországgal szembeni szankciók és Magyarország különutas politikája.
Külgazdaság. 59 (11-12), 155-171, 2015. ISSN: 0324-4202.
MTA Állam- és Jogtudományi Bizottság: D

Konferenciaközlemények (3)

9. **Czina, V.:** Hungarian Particularism in the EU: Theoretical Findings.
Profectus in Litteris. 7, 87-95, 2015. ISSN: 2062-1469.
10. **Czina, V.:** Solidarity and loyalty in the EU and Hungarian particularism.
In: Doktoranduszok Fóruma : Állam- és Jogtudományi Kar Szekciókiadványa. Szerk.: Szabó Miklós, Miskolci Egyetemi Kiadó, Miskolc, 69-76, 2015. ISBN: 9789633580875
11. **Czina, V.:** EU-Ukraine Relations after the 2012 Parliamentary Elections in Ukraine: The Road to Signing the Association Agreement.
EU Frontiers Student Paper Series. 1, 1-20, 2013.

További közlemények

Folyóiratcikkek, tanulmányok (2)

12. **Czina, V.:** Hungary as a norm entrepreneur in migration policy.
Intersections. East European Journal of Society and Politics. [Közlésre elfogadva], [1-20], 2020. ISSN: 2416-089X.
MTA Állam- és Jogtudományi Bizottság: D
13. **Czina, V.:** Fenntarthatóság - jog és közösségi döntések.
Pro Futuro. 2, 239-246, 2016. ISSN: 2063-1987.
MTA Állam- és Jogtudományi Bizottság: A

MTA Állam- és Jogtudományi Bizottsága irányelvei szerint:

„A” kategóriás folyóiratban megjelent publikációk: 3, melyek közül az értekezés alapjául szolgál: 2.

„D” kategóriás folyóiratban megjelent publikációk: 2, melyek közül az értekezés alapjául szolgál: 1.

A DEENK a Jelölt által az iDEa Tudóstérbe feltöltött adatok bibliográfiai és tudományometriai ellenőrzését a tudományos adatbázisok és a Journal Citation Reports Impact Factor lista alapján elvégezte.

Debrecen, 2020.10.01.